

Sme cirkev

Nie sme len chodiaci do chrámu, my sme chrám.

Viac ako inokedy je potrebné si pripomenúť, že chrám to nie sú len štyri steny z kameňa, ale skôr sme to my, živé kamene postavené na základnom kameni Kristovi.

1 Pt 2, 4-5

Prichádzajte k nemu, k živému kameňu, ktorý ľudia síce zavrhli, ale pred Bohom je vyvolený a vzácny, a dajte sa vďovdovať aj vy ako živé kamene do duchovného domu, do svätého kňazstva, aby ste prinášali duchovné obety, prijímne Bohu skrze Ježiša Krista.

Ef 2, 19-22

Teda už nie ste cudzinci ani príslenci, ale ste spolubojovníci svätých a patríte do Božej rodiny. Ste postavení na základe apoštolov a prorokov; hlavným uholným kameňom je sám Kristus Ježiš. V ňom celá stavba pevne pospájaná rastie v svätý chrám v Pánovi, v ňom ste aj vy vďovdaní do Božieho prilytku v Duchu.

Tvoríť cirkev nie je pre kresťana nepovinné. Je to nevyhnutné a Kristov príkaz. Cirkev je priestor, v ktorom sa rozvíjame, rastieme, prijímame učenie apoštolov a chválime Boha.

Kol 3, 12-17

Ako Boží vyvolení, svätí a milovaní, oblečte si hlboké milosrdenstvo, láskavosť, pokoru, miernosť a trpezlivosť. Znášajte sa navzájom a odpúšťajte si, ak by mal niekto niečo proti druhému. Ako Pán odpustil vám, tak aj vy! Ale nad všetko toto majte lásku, ktorá je zväzkom dokonalosti! A vo vašich srdciach nech vládne Kristov pokoj. Prešš ste aj povolaní v jednom tele. A buďte vďační! Kristovo slovo nech vo vás bohato prebýva. Vo všetkej múdrosti sa navzájom počúvajte a napomínajte a pod vplyvom milosti spievajte Bohu vo svojich srdciach žalmy, hymny a duchovné piesne. A všetko, čokoľvek hovoríte alebo konáte, všetko robte v mene Pána Ježiša a skrze neho vzdávajte vďaky Bohu Otcovi.

Ježiš chráni svoju cirkev neustále. Pôsobí v nej mnohotvárnym spôsobom. Podporuje svoj ľud, stará sa o nás, veď za nás obetoval svoj život.

Ef 6, 29-30

Veď nik nikdy nemal v nenávisťi svoje telo, ale živí si ho a opatruje, ako aj Kristus Cirkev, lebo sme údmí jeho tela.

Teraz je čas stať sa cirkvou po akej túži Ježiš. Neprispôbojme sa "dobovému" mysleniu a konaniu. Nezabudnime, kto nás zachránil, kto cirkev založil, kto ju vedie. Upríme pohľad na Ježiša, pôvodcu a zavŕšiteľa viery.

Hebr 12, 2-3

Vytváľo bežme v závoďte, ktorý máme pred sebou, s očami upretými na Ježiša, pôvodcu a zavŕšiteľa viery. On namiesto radosti, ktorá sa mu núkala, vzal na seba kríž, pohrdol potupou a sedel po pravici Božieho trónu. Myslite na toho, ktorý znišol také protirečenie hriešnikov, aby ste neochabovali a neklesali na duchu.

Rim 12, 2

A nepridobobujúte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovou zmysľania, aby ste vedeli rozoznať, čo je Božia vôľa, čo je dobré, milé a dokonalé.

Jer 15, 19

Preto takto hovorí Pán:
„Ak sa obrátíš, obrátim ťa,
budeš stať preds: mnozí
ale oddelíš vzácne od bezcenného,
budeš akoby mojimi ústami.
Nech sa títo obrátia k tebe,
ale ty sa neobracaš k nim!“

Pamätajme na najzraniteľnejších v cirkvi, na osamotených, chorých, tých, čo sú bez rodiny. Pomáhajme im praktickým spôsobom. Cez nás Ježiš chce byť blízky bezmocným.

Jak 1, 27

Čistá a nepoškvrnená nábožnosť pred Bohom a Otcom je: navštevovať sirotu a vdovu v ich tiesni a zachovať sa nepoškvrneným od tohoto sveta.

Pravdivé sa zaujímaj o bližných a náplň ich praktické potreby, napríklad sa spoločne modlite. Viera nás spája v Ježišovej láske. I keď nie sme fyzicky spolu tvoríme duchovné spoločenstvo.

Jak 5, 16

Vyznávajte si teda navzájom hriechy a modlite sa jeden za druhého, aby ste ozdraveli. Lebo veľa zmôže naliehavá modlitba spravodlivého.

Spoznávajme svojich bratov a sestry v cirkvi s úmyslom preukázať im lásku konkrétnym spôsobom. Modlime sa jeden za druhého, nezabudnime sa venovať najmenším. Konajme dobro druhým ako samému Ježišovi.

Kol 3, 23

Čokoľvek robíte, robte z tej duše ako Pánovi, a nie ako ľuďom!

Cirkev je duchovná rodina, ktorú ti dal Boh. Urobil nás zodpovednými jeden za druhého. Ano, som strážcom svojho brata.

Mk 9, 42

Ále pre toho, kto by pohoršil jedného z týchto malých, čo veria vo mňa, bolo by lepšie, keby mu zavesili mlynský kameň na krk a hodili ho do mora.

Gn 4, 9

A Pán povedal Kainovi: „Kde je tvoj brat Ábel?“ On však odvetil: „Neviem. Či som ja strážca svojho brata?“

Od kresťanov sa očakáva, že budú jedno, aby svet uveril v Ježiša. Ľudia pozorujú cirkev, či zrkadli Krista.

Jn 17, 20-21

Neprosím len za nich, ale aj za tých, čo skrze ich slovo uveria vo mňa, aby všetci boli jedno, ako ty, Otče vo mne a ja v tebe, aby aj oni boli v nás, aby svet uveril, že si ma ty poslal.

Sme pútníkmi na tejto zemi. Nemáme tu trvalé bydlisko, len prechodné. Kristus prichádza a my po ňom túžime. Kým žijeme na tejto zemi, chceme pniť misiu, ktorou nás Ježiš poveril.

Mt 25, 1-13

Všetky sa nebeské kráľovstvo bude podobáť desiatim pannám, ktoré si vzali lampy a vyšli naproti ženichovi. Päť z nich bolo nerozumných a päť múdrych. Nerozumné si vzali lampy, ale olej si so sebou nevzali. Múdre si vzali s lampami aj olej do nádob. Keď ženich neprichádzal, všetkým sa začalo driemáť a zaspali. O polnici sa strhol krik: „Ženich prichádza, vyjdite mu v ústrety!“ Všetky panny sa prebudili a pripravovali si lampy. Tu nerozumné panny povedali múdrym: „Dajte nám zo svojho oleja, lebo naše lampy hasnú.“ Ale múdre odvetili: „Aby azda nebolo ani nám ani vám málo, choďte radšej k predavačom a kúpte si!“ No kým išli kupovať olej, prišiel ženich a tie, čo boli pripravené, vošli s nim na svadbu a dvere sa zatvorili. Napokon prišli aj ostatné panny a vraveli: „Páne, Pane, otvor nám!“ Ale on im povedal: „Veru, hovorím vám: Nepoznám vás.“ Preto bďte, lebo nevíete ani dňa ani hodiny.

„Všimajme si jeden druhého, a tak sa pobáďame k láske a k dobrým skutkom. Neopúšťajme naše zhromaždenia, ako to majú niektorí vo zvyku, ale sa povzbudzujme, a to tým viac, čím viac badáte, že sa blíži ten deň.“ (Heb 10,24-25)